

Men mår, o himmel! hur det gick:
 Till hollans båd anslände.
 O jag, som för, förord och glad
 En affton, det sig hände:
 Mitt om en ljustig sommardag

5.

O så länge jag har varit på
 Jag färdig på, på denna jord,
 Tillstättet nöje, ingen ro
 Mitt fast och mod försvagat.
 En båd, tung och ganska tyng,
 I mannaåldrens dagar,
 I blomman af min ungdoms-tid,

4.

I denna världens tid,
 Som ingen har, att lita på,
 Svårt tröst, hvad glädje skall jag få?
 Enbart väntas i bekymmer.
 Den glada dag, jag städdade,
 Och flaret hastigt rummer.
 Jag lät i världens hus sitt se!

3.

— 4 —

Osten ej värdet denna natt,
 Gärnast och alla lemmar;
 Vi, som er goda syn har fått,
 8.

I himla frejdetsalen.
 Mitt der så ett bättre ljus
 Mitt upp till Gärnast helga hus,
 Mitt hjal hon blifvare tagen
 När, till en gång, från jordens grus
 Gör mig, på sista dagen.
 Men, mitt i upptänd ett ljus

2.

Och kan ej mera tänkas.
 Svares strålar stråla flodnat ut
 Det var min döds klara ljus,
 Den Gud af nåd mig skänkte.
 Götörad var den bästa natt,
 När midnatts-solen blänkte.
 Mitt var så mulet, mörkt och matt

6.

I nöd och stort elände.
 Den andra dag, jag städda sitt

— 5 —

GS 2070

En mycket märkvärdig

W i s a,

författad af

Blinda Daniel Hammarlund.

På många's öfverlyd till Trycket befordrad.

Lindöping, i A. Petres Officin.
 1839.

Till werlden jag och födder är
 Och wäl som alla andra;
 Den lott mig Gud af nåd befallt,
 Jag icke wägar stända
 Galt jag, förtan hiesel och föd;
 Och mätte wänta efter bröd;
 Mig liden i Jerusa hieselper.

2

Jag utt werlden födder blef
 Till att beständigt lida,
 Och snart derefter hett jag se
 Mitt denna werlden wida
 Och någon tröst mig kunde ge;
 Jag hett dess stönhet liden se
 Med renu bögon flara.

I

Den, som i mörker wandra skall,
 Och glädje har den hafwa

II

Och ej i mörker samla
 Mitt ut kan wandra wäl, till slut
 Och allid med ditt flara lins,
 Och att Guds ljus leder
 Och Gerna Gud, bewara er
 Och hjerat jag er beder:

OI

Och öfwer mig förbar sig
 Och wänta tillstigt och förbar,
 Och, alla faderlös far,
 Och Jesus, heds förstärker.
 Mitt fasta bod, adog wäl, till dig,
 Och allt mig öfwerstärker,
 Och werlden ut förbar mig,

6

Och minn wäl stäts till
 Och wäl wänta wäl wäl
 Och wänta wäl wäl wäl
 Och wänta wäl wäl wäl

— 9 —

— 7 —

Med en Tobias, måste han,
 Häröfwer sig beklaga.
 Ack! hwad skall jag för glädje ha?
 Som i de bästa ungdomsår
 Min goda syn förlorat.

I2.

Ett ord jag har till en och hwar
 Som lif och anda hafwer;
 Som nådens ljus, i tidens dar,
 Er allestäds ledsagar.
 Förglöm ej blinda Hammarlund!
 Som äfwen warit friskt och sund.
 I tidens fordna dagar.

I3.

Nu slutar jag min korta sång
 Och önskar allesamman
 Guds milda nåde, på en gång,
 Med helig fröjd och gamman.
 Ja, Gud wälsigne en och hwar!
 Det önskar jag i alla dar
 Som hjelp bewist den arma.

